

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 3/2018
28.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених „АА“, ..., као правног лица и ББ и ВВ, као одговорних лица, због привредног престапа из члана 325. став 1. тачка 3) став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Ивана Симића, поднетом против правноснажних решења Привредног суда у Београду 4Пк бр.1118/14 од 08.03.2018. године и Пкв бр.1/2018 од 26.03.2018. године, те против правноснажног решења Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж бр.255/18 од 19.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 28. новембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених „АА“, ..., као правног лица и ББ и ВВ – адвоката Ивана Симића поднет против правноснажних решења Привредног суда у Београду 4Пк бр.1118/14 од 08.03.2018. године и Пкв бр.1/2018 од 26.03.2018. године, те против правноснажног решења Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж бр.255/18 од 19.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 4Пк бр.1118/14 од 08.03.2018. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног правног лица „АА“, ..., као правног лица, и ББ и ВВ, поднет преко браниоца – адвоката Ивана Симића, за исплату трошкова поступка у укупном износу од 123.000,00 динара као основан, док је у преосталом делу за износ од 498.000,00 динара захтев за накнаду трошкова одбијен као неоснован.

Ставом II истог решења, наложено је рачуноводству суда да износ од 123.000,00 динара увећан 20% за основицу за ПДВ, исплати на рачун браниоца – адвоката Ивана Симића на рачун број ... који се води код „... банке“ ... .

Решењем Привредног суда у Београду Пкв бр.1/2018 од 26.03.2018. године, ставом I, одбијена је жалба окривљеног правног лица, изјављена преко браниоца – адвоката Ивана Симића, као неоснована, па је потврђен став I решења 4Пк

бр.1118/2014 од 08.03.2018. године и став II у делу у којем се налаже рачуноводству суда да адвокату Ивану Симићу исплати износ од 123.000,00 динара. Ставом II истог решења, укинута је решење 4Пк бр.1118/2014 од 08.03.2018. године у делу става II којим је износ од 123.000,00 динара увећан 20% на основу ПДВ.

Решењем Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж бр.255/18 од 19.07.2018. године, одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљених „АА“, ..., као правног лица и ББ и ВВ – адвоката Ивана Симића, изјављена против решења Привредног суда у Београду Пкв бр.1/2018 од 26.03.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених „АА“, ..., као правног лица и ББ и ВВ – адвокат Иван Симић, због повреде одредаба Законика о кривичном поступку, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да захтев подноси због повреде одредаба члана 467. став 2. ЗКП и члана 465. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Привредном суду у Београду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку, између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, које се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесене у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљених „АА“, ..., као правног лица и ББ и ВВ – адвоката Ивана Симића недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, а на основу члана 130. Закона о привредним преступима и сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 483. Закона о кривичном поступку, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић